

Tárgy: titoktartási kötelezettség megsértése, tájékoztatási kötelezettség elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2019. F. 147/9.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy eljárás alá vont ügyvéd **1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget** követett el, ezért

írásbeli megrovás

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy **80.000 Ft átalányköltséget** 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

Indokolás:

A jelen ügyben **B.M.** és **M.P.I.** fordultak bejelentéssel a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvédnek nemzetközi vonatkozású cégeljárással kapcsolatos ügyvédi tevékenységét. Sérelmezték, hogy az ügyvédi megbízásról nem készült írásos szerződés, a megbízási díjra és költségekre átadott pénzüsszegekről bizonylatot nem kaptak, annak felhasználásával az eljárás alá vont ügyvéd nem számolt el, nem kaptak az ügy állásáról megfelelő tájékoztatást, továbbá a megbízás ellátásának szakszerűségét is vitatták.

A Fegyelmi Tanács a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A bejelentők, mint az I-C. Kft. tulajdonosai, 2015. március 20-án megbízást adtak az eljárás alá vont ügyvédnek a nevezett társaság magyarországi székhelyének Szlovákiába történő áthelyezésével kapcsolatos okiratszerkesztési és cégeljárási feladatok ellátására.

A megbízásról nem készült írásos ügyvédi megbízási szerződés. A megbízással egyidejűleg a bejelentők - a megbízás ellátása kapcsán felmerülő költségekre és ügyvédi munkadíjra - 3000 eurót adtak át készpénzben az eljárás alá vont ügyvéd részére, melyről nem készült sem átvételi elismervény, sem számla. Az eljárás alá vont ügyvéd a székhely-áthelyezéssel kapcsolatban teljes körű ügyintézését vállalt, a megbízás elvállalásakor nem merült fel, hogy szlovákiai ügyvéd bevonása is szükséges lehet az eljárás eredményes lefolytatása érdekében.

A bejelentők 2015. november 25-én Szlovákia magyarországi nagykövetségén az alábbi szlovák nyelvű okiratokat írták alá: a komáromi (Szlovákia) székhelyű I-C. SK, s.r.o. alapító okirata, ügyvezetőjének aláírási címpéldánya, tagjainak becsületbeli nyilatkozata, székhelyének használatára vonatkozó albérlési szerződés, pénzbetét befizetéséről szóló nyilatkozat. Ugyancsak aláírták a szlovák nyelvű átalakulási tervet, valamint a magyarországi kft. erre a napra datált taggyűlési jegyzőkönyvét. A bejelentők ugyanezen a napon egy szintén szlovák nyelvű okiratban megbízást adtak I.K. szlovákiai ügyvéd részére a cégeljárással kapcsolatos szlovákiai ügyintézésre.

A szlovákiai ügyintézéshez kapcsolódó költségek fedezetét és az ügyintézésért járó munkadíjat az eljárás alá vont ügyvéd készpénzben adta át a szlovákiai ügyvédkollégának, melyről nem készült bizonylat.

A székhelyáthelyezéshez kapcsolódó cégbejegyzési kérelmet I.K. szlovákiai ügyvéd nyújtotta be 2016. február 2-án az illetékes szlovákiai cégbíróságra. A cégbejegyzési kérelmet 2016. április 20-án elutasították, ezért a szlovákiai ügyvéd 2016. május 17-én fellebbezést nyújtott be, melyhez csatolta az eljárás alá vont ügyvéd 2016. április 29-én kelt jogi szakvéleményének fordítását, mely szakvélemény a határokon átívelő székhely-áthelyezésekkel kapcsolatos európai uniós jogi háttérrel és a vonatkozó nemzeti szabályokat részletezte. A másodfokon eljáró szlovákiai Megyei Bíróság a 2016. november 30-i végzésével az elsőfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. Az új eljárás eredményeként megtörtént az I-C. SK, s.r.o. elnevezésű szlovák cég bejegyzése 2017. május 30 napján.

Időközben a bejelentőknek az eljárás alá vont ügyvédbbe vetett bizalma megingott, mert az ügy fent vázolt folyamatáról nem kaptak érdemi tájékoztatást. Erre tekintettel 2017. február 6-án e-mailben kérték az eljárás alá vont ügyvédt az átadott 3000 euróval történő elszámolásra, melyre eljárás alá vont ügyvéd 2017. február 10-én kelt e-mailben válaszolt. Ehhez csatolta az ügy ellátásával felmerült költségekre kifizetett összegek bizonylatait, és erre, valamint az általa végzett munkára tekintettel 500 euró visszafizetését ígérte a bejelentőknek. A bejelentők ezt nem fogadták el, további bizonylatokat kértek, illetve 1500 euró visszafizetését követelték, melyet végül az eljárás alá vont ügyvéd a 2017. április 20-i e-mailjében elfogadott. Ezen e-mailjében tájékoztatta a bejelentőket a szlovákiai ügyvéd elérhetőségeiről.

A bejelentők csak a fent hivatkozott levélváltás során szereztek tudomást arról, hogy a szlovákiai cégbejegyzési kérelem korábban elutasításra került, míg az I-C. SK, s.r.o. nyilvántartásba vételéről csak 2018 szeptemberében szereztek tudomást akként, hogy a szlovákiai cégbíróság a székhelyhasználat kapcsán közvetlenül megkereste őket.

Időközben a magyarországi cég (I-C. Kft.) kényszertörlési eljárás során megszűnt, míg a szlovákiai cég (I-C. SK, s.r.o.) szintén törlésre került a cégjegyzékből a nem megfelelő székhely miatt.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás ideje alatt, 2019. május 24. napján, 1500 eurónak megfelelő forint-összeget, azaz mindösszesen 483.000 Ft-ot fizetett vissza M.P.I. bejelentő részére, a nevezett személy bankszámlájára történő befizetés útján.

A fegyelmi biztos a végindítványában a 2019. április 10. napján kelt fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltakat módosította és a megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztása, továbbá az elszámolási kötelezettség megsértése körében nem tartotta fenn a határozatában foglaltakat. Álláspontja szerint 1 rb. szándékos fegyelmi vétség valósult meg, ezért írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta. Az eljárás alá vont ügyvéd záró felszólalásában elfogadta a fegyelmi biztos által előadottakat.

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

A jelen ügyben kifogásolt ügyvédi magatartásra 2018. január 1. napját megelőzően került sor, így az anyagi jogi normák tekintetében az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és az ezen időpontban még hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (régii Etikai Szabályzat) rendelkezéseit kell alkalmazni, míg 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

_

A jelen ügyben nem volt vitás, hogy a bejelentők és az eljárás alá vont ügyvéd között 2015. március 20-án létrejött az ügyvédi megbízás, mely ügyvédi megbízás írásba foglalása azonban elmaradt. Az Üt. 23. § (2) bekezdése szerint az írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentők azt is egyezően adták elő, hogy a megbízás tárgya a bejelentők tulajdonában lévő magyar kft székhelyének – és így jövőbeni működésének – Szlovákiába való áthelyezése, az ehhez szükséges eljárások lebonyolítása volt. A felek az ügyvédi munkadíjban és a költségekben is megállapodtak, a megbízó a megbízással egyidejűleg 3000 euró összeget átadott az eljárás alá vont ügyvéd részére.

A Fegyelmi Tanács itt kívánja rögzíteni, hogy a *számlaadási kötelezettség elmulasztása* – a fegyelmi biztos álláspontjával egyezően - valóban elévült, így e körben a Fegyelmi Tanács fegyelmi felelősséget nem állapíthatott meg, annak ellenére sem, hogy e körben az eljárás alá vont ügyvéd elismerő nyilatkozatot tett.

A *megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztása* körében az eljárás alá vont ügyvéd szintén elismerte a felelősségét, azonban a fegyelmi biztos a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az időközben hatályba lépett Üttv. rendelkezéseire is figyelemmel e körben nem indokolt a fegyelmi vétség megállapítása, így a fegyelmi eljárást elrendelő határozat ezen részét nem tartotta fenn.

Az *elszámolás elmulasztásával* kapcsolatban a fegyelmi biztos figyelembe vette azt a tényt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd már korábban e-mail útján megküldte az elszámolását a bejelentők részére, továbbá azt, hogy a fegyelmi eljárás ideje alatt a bejelentők által korábban kért – és az eljárás alá vont ügyvéd által írásban megfizetni vállalt – összeget bejelentők részére visszafizette. Erre figyelemmel a fegyelmi eljárást elrendelő határozatnak az elszámolási kötelezettség megsértésére vonatkozó részét a fegyelmi biztos szintén nem tartotta fenn.

A Fegyelmi Tanács – egyetértve a fegyelmi biztos jogi álláspontjával – a számlaadási kötelezettség elmulasztása, a megbízási szerződés írásba foglalásának elmulasztása, továbbá az elszámolási kötelezettség megsértése körében nem állapított meg fegyelmi felelősséget.

A titoktartási kötelezettség megsértése és a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása körében a Fegyelmi Tanács az alábbiakra kíván rámutatni:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás során állította, de semmivel nem bizonyította, hogy a bejelentőket a megbízás elvállalásakor tájékoztatta volna arról, hogy a határon átívelő cégeljárásban egy szlovákiai ügyvéd is részt fog venni. M.P.I. bejelentő határozottan tagadta, hogy ilyen tájékoztatás elhangzott volna, de a tanúként meghallgatott dr. [...] sem emlékezett ilyen tájékoztatásra. Mivel ilyen tájékoztatás az ügyfelek irányában nem történt, így megvalósult az ügyvédi titoksértés, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd egy harmadik személy részére adott ki az ügyfeleivel kapcsolatos bizalmas információkat. Ezen nem változtat az a tény sem, hogy a bejelentők által aláírt szlovák nyelvű okiratok között volt egy olyan okirat is, mely a szlovákiai ügyvéd megbízását tartalmazta, hiszen a bejelentők nem beszéltek a szlovák nyelvet és részükre a szlovák nyelvű okiratok tartalmát a nagykövetségen történő aláírás alkalmával nem magyarázták el.

A fentiek alapján tehát megállapítható, hogy az eljárás alá vont ügyvéd – mint titoktartásra kötelezett személy – az ügyvédi titkot harmadik személy részére hozzáférhetővé tette. Kétségtelen tény, hogy ezen harmadik személy egy szlovákiai ügyvéd volt (akit szintén köt az ügyvédi titoktartás), ez azonban a szabályszegés megtörténtét nem érinti, mindössze enyhítő körülményként vehető figyelembe.

A tájékoztatási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás elvállalásakor sem tett eleget teljes körűen a tájékoztatási kötelezettségének, de a megbízás teljesítése során sem tájékoztatta az ügyfeleket az ügy állásáról, a lényegi fejleményekről.

Nyilvánvaló, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek részletes tájékoztatást kellett volna adnia arról, hogy a határon átvélő cégeljárás esetén külföldi ügyvéd bevonására is sor fog kerülni, továbbá mindenre kiterjedő, részletes tájékoztatást kellett volna adnia arról, hogy milyen tartalmú okiratok aláírása szükséges az eljárás lefolytatásához, és amennyiben a bejelentők által nem ismert idegen nyelvű iratok készülnek – mint ahogyan ez a jelen esetben is történt – úgy az okiratok magyar nyelvre történő lefordítása nem mellőzhető, hiszen az ügyfeleknek minden esetben tudniuk kell azt, hogy milyen tartalmú okiratokat írnak alá.

A jelen ügyben M.Sz. tanú volt jelen a nagykövetségen, amikor a szlovák nyelvű iratokat aláírták, azonban ő maga sem beszéli a szlovák nyelvet, így nem történt meg az okiratok tartalmának bejelentők részére történő lefordítása.

Az eljárás alá vont ügyvéd részéről a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása a megbízás elvállalása és a szlovák nyelvű okiratok aláírása után is folyamatos volt, hiszen nem tájékoztatta a bejelentőket sem a cégbejegyzési kérelem elutasításáról, sem az elutasító végzés elleni fellebbezésről, sem a cég későbbi bejegyzéséről.

Fegyelmi Tanács hangsúlyozza, hogy az Üt. 23. § (2) bekezdése alapján az eljárás alá vont ügyvédet terhelte annak bizonyítása, hogy a szükséges tájékoztatás megtörtént, ezt azonban az eljárás alá vont ügyvéd nem tudta bizonyítani, a meghallgatott tanúk éppen az eljárás alá vont ügyvéd e körben előadott védekezését cáfolták.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson előadott nyilatkozata is alátámasztja azt, hogy a több mint két évig húzódó székhely-áthelyezés ügyében az eljárás alá vont ügyvéd folyamatosan elhanyagolta tájékoztatási kötelezettségét, ami nem megengedhető egy ügyvéd részéről. Természetesen egy nemzetközi jelleggel bíró, határon átvélő ügylet esetén előfordulhat, hogy az ügy elhúzódik és az is előfordulhat, hogy a kérelmet a bíróság elutasítja, így fellebbezni kell. Ezen eseményekről azonban az ügyfeleket minden esetben részletesen tájékoztatni kell, mely tájékoztatás a jelen esetben elmaradt.

A Fegyelmi Tanács mindezek alapján a titoktartási kötelezettség megsértése és a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása körében az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősséget megállapította és mivel egy megbízás keretében történtek meg a szabályszegések, ezért egy rendbeli elkövetést állapított meg. A fent leírt szabályszegések szándékosan elkövetettek minősülnek, tekintettel arra, hogy az ügyvédeknek tisztában kell lenniük a törvényben és az Etikai Szabályzatban előírt kötelezettségeikkel, melyek fentiekben leírtak szerinti megszegése szándékos elkövetésnek minősül.

A Fegyelmi Tanács a büntetés kiszabása során súlyosító körülményként értékelte a többszöri szabályszegést.

Enyhítő körülményként értékelte ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd részbeni elismerő nyilatkozatát, a bejelentők részére történő jelentős összegű pénz-visszafizetést, továbbá az időmúlást, valamint azt a tényt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben korábban nem volt folyamatban fegyelmi eljárás.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács álláspontja szerint – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – az írásbeli megrovás fegyelmi büntetés kiszabása elégséges, de egyben szükséges is a büntetéskiszabási célok elérése érdekében, továbbá ez a fegyelmi büntetés tekinthető az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányban állónak, figyelembe véve az ügy összes körülményét.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, így a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

A Fegyelmi Tanács határozata elleni fellebbezési jog az Üttv. 135. §-án alapszik.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. szeptember 5. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa – 2019.F.149.)